

vil heller ikke føre til flere arbejdspladser i Danmark, tværtimod.

Den danske eksport udgør, som ministeren var inde på, 6 millioner grise om året, men da hele 5 millioner af disse grise slet ikke er klar til slagting, skal der altså findes opstaldningskapacitet til 5 millioner slagtesvin, hvis forslaget overhovedet skal kunne virke fysisk, og den kapacitet findes næppe. Dertil kommer en voldsom udvidelse af gylleopbevaringskapaciteten og håndtering af væsentlig større gyllemængder i det danske landskab – gyllemængder, der formentlig slet ikke kan udbringes lovligt i dag.

Derfor vil smågriseproducenterne ikke have noget valg, de bliver tvunget til fortsat at sende deres grise ud på de lange transporter og så bare betale de 100 kr. Men det er ret dårlig forretning, det gennemsnitlige dækningsbidrag på slagtesvin ligger i dag under en halvtredser, så en afgift på 100 kr. vil fremtvinge en situation, hvor producenterne kommer til at betale for at gå på arbejde, og det vil naturligvis ikke kunne fortsætte.

Eller sagt på en anden måde: Sådan noget stopper helt af sig selv. Produktionen af smågrise vil bare blive overtaget af producenter i andre lande, hvor produktionen kan udføres mere rentabelt, men også under ringere krav til dyrevelfærd. Og når smågriseproduktionen først er flyttet til udlandet, afskærer vi os fra hurtigt at kunne øge slagtesvinproduktionen, når det igen kan betale sig at producere slagtesvin i landet. Derfor vil forslaget nærmest være en garanti for, at flere grise i fremtiden vil vokse op under ringere krav til dyrevelfærd, og det vil være en garanti for, at tabte arbejdspladser på de danske slagterier aldrig vender tilbage igen.

Nej, hvis vi vil bedre beskæftigelsen på de danske slagterier, skal vi i stedet hjælpe erhvervet med at nedbringe omkostningerne, så dansk slagtesvinproduktion og danske slagterier igen bliver konkurrencedygtige. Det er jo den manglende konkurrencedygtighed, der gør, at grisene sendes til udlandet. Derfor konstaterer jeg også med tilfredshed, at regeringen har fokus på erhvervets konkurrencedygtighed.

Venstre kan ikke støtte forslaget.

Kl. 21:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 21:13

Per Clausen (EL):

Der er bare en enkelt ting, jeg godt vil spørge hr. Flemming Møller om, og det er det der med konkurrencedygtigheden. Jeg forstår, at de danske slagterier skal kunne konkurrere med de tyske, men så er det bare, at jeg stiller mig selv det spørgsmål, som hr. Flemming Møller måske kan opklare for mig: Hvor langt skal lønningerne ned på de danske svineslagterier, for at vi kan konkurrere med de lønninger, man nu har i Tyskland, på omkring – lad os bare være venlige – 50 kr. i timen?

Kl. 21:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:13

Flemming Møller (V):

Jeg mener faktisk ikke, at det er lønningerne, vi skal være så opmærksomme på, det må arbejdsgiver og arbejdstager selv finde ud af. Nej, vi skal i stedet for sørge for, at de omkostninger, som der f.eks. ligger i veterinærkontrollen, bliver bragt ned, for det er en væsentlig del af de omkostninger, der er på slagterierne.

Kl. 21:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 21:14

Per Clausen (EL):

Men det er vel rigtigt, at Danish Crown i sine egne udspil til, hvordan man skal løse de problemer, man står over for, faktisk henviser til, at også lønomkostningerne skal dramatisk ned. Og det er vel også rigtigt, at det betyder – selv om det sagtens kan være, at danske slagteriarbejdere er mere effektive og derfor godt kan konkurrere, selv om de får mere i løn – at det i realiteternes verden er umuligt at konkurrere, når man lige ovre i nabogården, næsten, har slagteriarbejdere, der arbejder for 40-50 kr. i timen, hvis vi ikke gør et eller andet for at fastholde, at hele produktionen skal foregå i Danmark.

Kl. 21:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 21:14

Flemming Møller (V):

Jeg er bare uenig med hr. Per Clausen i, at det er arbejds lønningerne, der betyder den store konkurrenceforskel. Derimod skal vi være klar over, at hver gang vi pålægger landbruget nogle omkostninger, enten af hensyn til dyrevelfærd eller miljø – og det kan være velbegrundet – koster